

STRAST DO ŽIVLJENJA

PRESTIŽNO UDOBJE V VSEH RAZMERAH

Tudi ko se zima bohoti v vsej svoji veličini, nas Renaultov koleos neutrudno dostavi do pravičnega cilja.

Na cestah velja pravilo, da vsakršne okoliščine, ki ne odražajo čudovito sončnega spomladanskega dne, neizogibno vodijo do prometnega kolapsa. Pozimi, ko se glede na zimsko radodarnost sivi asfalt tu in tam prelevi v zasnežen poligon, pa voznike pograbi še dodatna panika. Deloma zato, ker ne zaupamo svojim sposobnostim, deloma pa zato, ker ne zaupamo sposobnostim avtomobila, v katerem sedimo. Zato verjetno ne poznate veliko ljudi, ki pozimi radi vozijo.

Ko smo na tisti že kar malce neudobno hladen zimski dan stali pred Renaultovim koleosom, luksuznim jeklenim žrebcom, zunaj in znotraj opremljenim za čisto vsako cestno pustolovščino, ki si jo lahko zamislite, pa je bilo ob vprašanju, kdo bo vozil, v zraku več rok, kot bi jih pričakovali ob tako tipičnih zimskih razmerah.

Koleosu smo preprosto zaupali. Ko je še ponosno stal na parkirišču, kjer smo se zbrali, je drzno strmel v jutranjo meglico in rahle snežinke, ki so napovedovale našo prihajajočo avanturo. Moderna forma Renaultove elegancije s panoramsko streho se je lesketala, ko se je nanjo prijemala mrzla meglica, mogočna konstrukcija nas je vse navdajala s prepričanjem, da smo v družbi fenomenalne

avtomobilistične dovršenosti, veličastna kolesa so kar klicala, da se zavrtijo, v notranjosti pa nas je pozdravil tehnološki luksuz jutrišnjega dne – prednja prijetno ogrevana sedeža sta recimo obenem tudi masažna.

S tako prelestnim vozilom bi se lahko brez težav podali proti monaškemu soncu in se kot podalpski zapeljivci parkirali pred kakšen dragocen hotel na Azurni obali, a tisti dan smo s koleosom želeli doživeti tisto pravo zimsko idilo. Morda edino, ki nam jo letošnja zima lahko ponudi. Zato smo v navigacijo vpisali vsem znano Kranjsko Goro.

Koleos je elegantno zabrnul in v mehkem premiku se je začela naša pot. Prostora je bilo dovolj. Za vse. Za smučarsko opremo, ki je bila skorajda nujni del prtljage, glede na to, kam smo se odpravljali, za potrebščine, ki so nujne zanj in zanjo, za vse, kar omogoči, da je takšen izlet udoben od začetka do konca. Koleos s prostorom ne skopari, po potrebi pa se z eno preprosto potezo lahko sedeži tudi podrejo v enotno ravno dno s prtljažnikom. In tako enostavno, kot gre notri, gre tudi ven, ker za odpiranje ni treba brskati za ključem, saj se prtljažnik s siste-

TEKST **DARJO HRIB**

**KOLEOSU SMO
V ZIMSKIH
RAZMERAH
PREPROSTO
ZAUPALI. BILI
SMO V DRUŽBI
TEHNOLOŠKE
DOVRŠENOSTI
IN PRISTNE
ELEGANCE.**

FOTO SAŠA KAPETANOVIČ